

จดหมายข่าวการเมือง
เรื่องคนพิการ

ฉบับที่ ๑๑ เดือน กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ฉบับต้อนรับนายกฯคนใหม่
และ พ.ร.บ. ใหม่

คณะผู้จัดทำ

บรรณาธิการบริหาร

พวงแก้ว กิจธรรม

แพทย์หญิง วัชรา รุ่งไพบูลย์

กองบรรณาธิการ

โอปอล์ ประภาวดี

สมลักษณ์ ลิ้ม

ประสานงานการผลิต

มินิษา อนันต์ผล

ข้อมูล

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย ๒๙ อาคารชัยพฤกษ์ ถนนวิสุทธิกษัตริย์

แขวงบางขุนพรหม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๘๐ โทรสาร : ๐ ๒๒๘๑ ๙๒๗๐

อีเมล : office@tddf.or.th

เว็บไซต์ : www.tddf.or.th

ออกแบบปก/รูปเล่ม

สกล เต็งสกุล

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ดิกพัฒนาวิชาการ

ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ

ซอยบำรุงราศนราดูร ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

โทรศัพท์ : ๐ ๒๕๕๑ ๐๘๓๐, ๒๕๕๑ ๐๗๓๕

เว็บไซต์ : www.pikarn.com

พิมพ์ที่

บริษัท แกรนด์ เอ็ม.เอส.กรุ๊ป จำกัด

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๙ ๔๑๑๐ โทรสาร ๐ ๒๕๕๔ ๒๒๑๕

เว็บไซต์ : www.grand_ms_group@yahoo.com

ข่าวเด่น ประเด็นร้อน ๕

- ภาษามือ "ขลุ่ยจุมูก" ๖
- สตรีพิการฤกษ์ละเมิดสิทธิ ๙
- วิวาทะระหว่างนักวิชาการและ สธ. ๑๐

ข่าวเด่น ประเด็นดัง ๑๕

- หนังเรื่องชอคโกแลต ๑๖
- พ.ร.บ. คำนำหน้าผู้หญิง ๑๙
- ไทยละเมิดสิทธิมนุษยชนติดอันดับโลก ๒๒

ข่าวตามติดสิทธิคนพิการ ๒๔

- Abstract งานวิจัย อ.กมลพรรณ ๒๕
- สนช. ขอรัฐบาลใหม่เร่งให้สัตยาบัน ๒๘
- พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ๓๐

ความเคลื่อนไหว ๔๙

ถ้อยแถลง

รับเตือนแห่งความรักด้วยความสดชื่น(ท่ามกลางโลกร้อน)

ข่าวคราวความเคลื่อนไหวอันเกี่ยวกับคนพิการและความพิการก็ยังคงเป็นทีกล่าวถึงกันไม่น้อย โดยเฉพาะประเด็น “ขัย้ำจุมูก” อันเป็นเรื่องที่สื่อทุกฉบับยินดีพร้อมใจลงข่าวกันถ้วนหน้า
แห่งหนึ่งมันสะท้อนให้เห็นถึงวิถีคิดและความรู้ความเข้าใจที่มีต่อคนพิการในบ้านเรา
(ไม่ใช่เฉพาะกับคนหูหนวก)

แต่มันสะท้อนให้เห็นว่าสังคมเรามีความเข้าใจคนพิการน้อยจนสุดทน

ก็ขนาดคนชั้นนำ มีทั้งความรู้มีทั้งอำนาจขนาดนั้น

ยังมีความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมของคนพิการเพียงปลายก้อย

นับประสาอะไรกับมวลประชาหน้าหมอง พลเมืองหน้าเศร้าในสยามประเทศนี้กันเล่า

แต่เอ...ใครว่า...วิถีคิดเปรียบเทียบอย่างนั้นอาจผิดก็ได้

เพราะเอาเข้าจริง คนที่มักสร้างปัญหาให้คนพิการ ก็พวกคนชั้นนำ คนมีอำนาจนั้นแหละ
อาจเป็นเพราะคนชั้นนำ คนมีอำนาจเอาแต่หมกมุ่นกับภาพพจน์หน้าตาอันเป็นเปลือกนอก
มีเวลาว่างเหลือเฟือ มีสมองน้อยเหลือหลาย

เลยไม่รู้ว่ามวลประชาเขาไปถึงไหนๆ กันแล้ว หลายถิ่นหลายที่ เขาเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมและ
มีความเข้าใจ

ต่อวัฒนธรรมเฉพาะของคนกลุ่มน้อย คนชายขอบ คนพิการ

ชาวบ้านชาวช่องเขามีถ้อยที่ถ้อยอาศัยและเคารพในคุณค่าและวัฒนธรรมของกันและกัน
อย่างสุขโขสโมสร

ไม่มามีวามกมุ่นให้คนอื่นเปลี่ยนวัฒนธรรมที่สั่งสมมาของเขาเหล่านั้นปรับเปลี่ยนไปตาม
มุมมองอันตื้นเขินของตน

มีแต่ “พวกหลงอำนาจ” นั้นแหละที่สมัครใจจะอยู่กับผักบุ้งกองเดิม...!!!

โอบอลส์ ประภาวดี

ข้าวเด่น...ประเด็นร้อน

“คนพิการ” ยัน “จับจุมูก” แทนชื่อ “หมัก” นานแล้ว ปราม พปช.อย่าแทรกแซงภาษามือ

ประธานสภาคนพิการ เผย คน พปช.ขอเปลี่ยนสัญลักษณ์ “มือขยุ้มจุมูก” แทนชื่อ “สมัคร” แต่ยืนยันเปลี่ยนไม่ได้เหตุใช้มานานจนเป็นที่เข้าใจกันดี ชี้หากเปลี่ยนไปใช้อย่างอื่นต้องจัดสัมมนาใหญ่ ซึ่งอาจจะไม่คุ้ม ปราม “พลังแก้ว” อย่าแทรกแซงภาษามือ

จากกรณีทีล้ามแปลภาษามือได้ใช้สัญลักษณ์ “มือขยุ้มจุมูก” แทนชื่อนายสมัคร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชน ในระหว่างการถ่ายทอดสดประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อเลือกนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๘ ม.ค. ที่ผ่านมา นายวิริยะ นามศิริพงษ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในฐานะประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย เปิดเผยว่า หลังจากที่พรรคพลังประชาชนเห็นว่า คนหูหนวกใช้ทำนี้แทนชื่อนายสมัครแล้ว คนรู้จักที่อยู่ในพรรคพลังประชาชนได้โทรศัพท์มาหาว่า เป็นไปได้หรือไม่ที่จะเปลี่ยนท่า ตนจึงอธิบายว่า การใช้

สัญลักษณ์นี้ไม่ใช่การดูถูก นายสมัคร แต่คนหูหนวกได้ใช้ทำนี้แทนนายสมัครมานานหลายสิบปีแล้ว เพราะเป็นนักการเมืองเก่าแก่ ถ้าใช้แบบอื่นจะสื่อสารกันไม่เข้าใจ

แต่หากไม่ต้องการให้ใช้สัญลักษณ์นี้ ต้องจัดการสัมมนา ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพื่อเชิญผู้เกี่ยวข้องเป็นร้อยคนมาทำความเข้าใจกัน และหาข้อตกลงร่วมกันว่าจะใช้สัญลักษณ์อื่น แต่ทั้งนี้ จะคุ้มหรือไม่กับการจัดสัมมนาใหญ่เพื่อคนๆ เดียว

นายวิริยะ กล่าวว่า การสื่อสารด้วยภาษามือมี ๒ ลักษณะ คือ ๑. เป็นไปโดยธรรมชาติเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยหยิบเอาจุดเด่นของบุคคลมากำหนดเป็นสัญลักษณ์ เช่น กรณีนายสมัคร ที่ล่ามทำท่าขยุ้มจมูก ๒. สื่อสารด้วยการทำนิ้วมือเป็นตัวสะกด ซึ่งในกรณีของนายสมัคร หากต้องสะกดทีละตัว อาจจะไม่ทัน และคนหูหนวกจำนวนหนึ่งก็สะกดคำไม่ได้ และยากต่อการเข้าใจของเขา

อย่างไรก็ตาม นายวิริยะ ยืนยันว่า การใช้ภาษามืออย่างนี้ไม่ได้เป็นการดูถูกหรือดูหมิ่นใดๆ ทั้งสิ้น แต่เป็นการหยิบเอาสิ่งที่เข้าใจตรงกันมากำหนดเป็นภาษามือเท่านั้น ดังนั้น การเข้ามาแทรกแซงเช่นนี้ เป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ไม่อยากให้พรรคพลังประชาชนคิดมากในเรื่องนี้ เพราะประเทศชาติมีเรื่องอื่นที่จะทำอีกมาก ทั้งนี้ หากต้องการสร้างมาตรฐานในภาษาของคนพิการควรจัดตั้งสถาบันล่ามแห่งชาติขึ้นมา เพื่อบัญญัติศัพท์ของคนพิการ เช่นเดียวกับราชบัณฑิตยสภา

โดย ผู้จัดการออนไลน์ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๑ ๑๙:๑๕ น.

ทัศนะจากสสพ. กรณีข่าวภาษามือ “ขยุ้มจมูก”

จากข่าวตั้งเรื่องภาษามือ “ขยุ้มจมูก” นี้สะท้อนให้เห็นว่า ด้วยความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ทำให้ผู้มีอำนาจในเมืองไทยนั้นมักเลือกจะใช้อำนาจตามอำเภอใจ ขาดการเคารพและเรียนรู้วัฒนธรรมย่อย และอัตลักษณ์กลุ่ม ของพลเมือง ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมย่อยอื่นๆ และเป็นอย่างนี้มานานแล้ว ไม่เฉพาะกับคนพิการเท่านั้น กับคนกลุ่มย่อยที่อยู่ห่างไกลจากอำนาจส่วนกลางก็เช่นกัน ดังจะเห็นได้จากภาษาพื้นถิ่นของคนในภูมิภาคต่างๆ ก็ถูกรวบงำด้วยแนวคิดผนวกรวม (assimilation) บังคับให้ใช้ภาษากลางเพื่อการสื่อสาร และมีมาตรฐานเดียวกับภาษานั้นๆ เช่นการออกเสียง ฮ แทน ง ของคนใต้ก็กล่าวว่าผิดจากมาตรฐานและเป็นที่เย้ยหยัน หรือการพูดแบบไม่ลงเสียงตัวสะกดของชาติพันธุ์ต่างๆ เช่น ชาวเขา ชาวมุสลิมมลายู ก็มักถูกล้อเลียนในสื่ออยู่เสมอ

ทัศนะเช่นนี้มักเริ่มต้นมาจากนักปกครองที่มองคนอยู่ใต้ปกครองเป็นเพียงประชาชนที่อยู่ใต้การปกครองของตน รอคอยแต่การจัดการให้เป็นพลเมืองดีของนักปกครองเท่านั้น และนักปกครองไม่เคยเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของพลเมืองสะท้อนให้เห็นถึงการไม่ยอมรับความหลากหลายของพหุสังคมและพหุวัฒนธรรมในสังคมไทย

กรณีภาษามือของคนหูหนวกนั้น อาจเกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์หรืออาจต้องการเอาใจนาย อยากให้ภาพลักษณ์ของนายตัวเองดูดีอย่างที่ตนคิด ทั้งที่การใช้ภาษามือของคนหูหนวกในท่า “ขยุ้มจมูก” ไม่ใช่การล้อเลียนเย้ยหยัน แต่ภาษามือจำเป็นต้องสื่อสิ่งที่เห็นชัด เข้าใจง่ายเพื่อให้เข้าใจตรงกันในสังคมคนหูหนวกเอง วัฒนธรรมการใช้ภาษามือของคนหูหนวกไม่ได้เกิดขึ้นลอยๆ หากเกิดจากการสั่งสม ถ่ายทอด เรียนรู้ ส่งผ่าน และกลั่นกรองมาเป็น “ภาษา” ที่พวกเขาใช้สื่อสารกัน หากคิดจะปรับเปลี่ยนก็เหมือนการเหยียบย่ำทำลายวัฒนธรรมและภูมิปัญญาของคนหูหนวกโดยไม่ได้เคารพคุณค่าและศักดิ์ศรีของคนหูหนวกเลย

นักวิชาการหลายฝ่ายชี้ ผู้หญิงพิการในสังคมไทยถูกคุกคามและละเมิดสิทธิ

น.ส.เพ็ญจันทร์ ประดับมุข-เซอร์เรอร์ อาจารย์คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าวว่า จากการศึกษาชีวิตด้านเพศของผู้หญิงพิการ พบผู้หญิงพิการเป็นกลุ่มที่ถูกควบคุมเรื่องเพศเกือบทุกด้าน ตั้งแต่ห้ามไม่ให้มีความรัก ไม่ให้มีความรู้สึก โดยเฉพาะเรื่องความต้องการทางเพศเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจะพูดจาหว่านล้อมให้ทำหมันโดยที่เจ้าตัวไม่เต็มใจ

ทั้งนี้ บางคนไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าถูกทำหมันไปแล้ว ส่วนคนที่ตั้งท้องจะถูกดำเนินจากเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลว่าไม่มีความรับผิดชอบ มีลูกให้เป็นภาระของสังคม ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ของผู้หญิงพิการ ที่ใช้เพียงการสัมผัสก็ยังคงถูกสังคมมองว่าเป็นเรื่องแปลกประหลาด

“ผู้หญิงพิการคนหนึ่งบอกว่า เกิดเป็นผู้หญิงการพูดเรื่องเพศก็ยากแล้ว แต่ยังเป็นหญิงพิการก็จะยากมากขึ้นไปอีก สังคมจะประมาณว่าไม่เจียมตัว เพราะหญิงพิการถูกมองว่าไม่มีเพศ สังคมกลัวว่าเราจะถูกข่มขืนแล้วท้องก็เลยจับเราไปทำหมัน แต่อยากจะถามว่าทำหมันแล้วป้องกันไม่ให้ถูกข่มขืนได้ไหม” อาจารย์มหาวิทยาลัยมหิดล กล่าว

น.ส.เพ็ญจันทร์ กล่าวว่า คนพิการไม่ได้ต้องการข่าวสารอาหารแห้ง การสงเคราะห์แบบเมตตาสงสาร แต่ต้องการการปกป้องสิทธิ ไม่ได้ต้องการอยู่แต่ในบ้าน หรือสถานสงเคราะห์

ด้าน น.ส.ชลิตาภรณ์ ส่งสัมพันธ์ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กล่าวว่า สังคมไทยยังมองการมีเพศสัมพันธ์แบบแคบๆ ว่าต้องปฏิบัติเพื่อให้มีลูกเท่านั้น แต่เพศสัมพันธ์ของหญิงพิการเป็นการสัมผัสเพื่อให้เกิดความสุขทางเพศ ที่สังคมไทยมักจะรังเกียจความสุขประเภทนี้

“สังคมไทยจะแก้ปัญหาเรื่องหญิงพิการได้ต้องปรับความคิด ทั้งความคิดเกี่ยวกับการเป็นแม่ รูปแบบของเพศสัมพันธ์เพื่อความสุขทางเพศและการลงทุนจัดสวัสดิการเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ชีวิตของผู้หญิงพิการประเภทต่างๆ” น.ส.ชลิตาภรณ์ กล่าว

ส่วนน.ส.ณัฐยา บุญภักดี ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ สสส. กล่าวว่า ปัญหาหญิงพิการเป็นเรื่องใหญ่ที่ต้องหาทางออกร่วมกัน เพราะหญิงพิการหลายคนที่ตั้งงานแล้วก็ไม่ต้องเสียที แต่ก็มารู้ความจริงที่โหดร้ายว่าถูกทำหมันไปโดยไม่ทราบมาก่อน

(โสต்தูเดย์ออนไลน์ ๖ กพ.๒๕๕๑)

สร.ยันไม่เคยบังคับทำหมันหญิงพิการ

จากการที่อาจารย์คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ได้เปิดเผยผลการศึกษาชีวิตด้านเพศของหญิงพิการ ซึ่งถูกบังคับ หรือถูกเกลี้ยกล่อมให้ทำหมันโดยที่เจ้าตัวไม่เต็มใจ บางคนไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าถูกทำหมันไปแล้ว

เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว นพ.สุพรรณ ศรีธรรมมา โฆษกกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ผลการวิจัยดังกล่าวมีประเด็นที่อาจก่อให้เกิดความเข้าใจผิด ขอชี้แจงว่า กระทรวงสาธารณสุขคำนึงถึงสิทธิคนทุกกลุ่มวัย รวมทั้งผู้พิการที่จะจัดบริการวาง

แผนครอบครัวให้เหมาะสมที่สุด ไม่เคยมีนโยบายบังคับให้หญิงพิการทุกคนต้องทำหมัน

นพ.สุพรรณ กล่าวต่อว่า กระทรวงสาธารณสุขมีบริการให้คำปรึกษาผู้ปกครองที่มีลูกพิการ ซึ่งความพิการมี ๕ ประเภท ได้แก่ พิการทางการมองเห็น พิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย พิการทางการเคลื่อนไหว พิการทางจิตและพฤติกรรม และพิการทางสติปัญญาและการเรียนรู้ โดยผู้พิการทุกประเภทมีสิทธิแต่งงานมีครอบครัวใช้ชีวิตได้เหมือนคนปกติ แต่ในกรณีต้องการมีลูก ควรได้รับคำปรึกษาจากแพทย์ว่าลูกที่เกิดมาจะมีความเสี่ยงต่อความผิดปกติหรือไม่

เนื่องจากความพิการบางประเภท เช่น ปัญญาอ่อน สามารถถ่ายทอดทางพันธุกรรม กลุ่มอาการดาวน์ (Down's syndrome) กลุ่มอาการเอ็ดเวิร์ด (Edward's syndrome) กลุ่มอาการพาทาว (Patau syndrome) กลุ่มอาการไคลน์เฟลเตอร์ (Klinefelter's syndrome) กลุ่มอาการเทอร์เนอร์ (Turner's syndrome) คนกลุ่มนี้จะมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ มีความสามารถในการปรับตัวน้อยกว่าคนปกติ อาจถูกชักจูงได้ง่าย ก็อาจจะต้องมีการคุมกำเนิดที่เหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดตามมา

กระทรวงสาธารณสุขจะให้คำปรึกษาแก่พ่อแม่ ให้ตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด และหากเลือกวิธีทำหมันก่อนที่จะทำการผ่าตัดทุกครั้ง จะต้องได้รับการยินยอมจากผู้รับบริการหรือผู้ปกครองก่อน หากไม่ยินยอมก็จะไม่มีการบังคับแต่อย่างใด

ขณะที่นายณรงค์ ปฏิบัติภารกิจ ประธานมูลนิธิคนพิการไทย กล่าวว่า เท่าที่ทราบแม้แต่ในสถานสงเคราะห์คนพิการ หากเป็นผู้พิการทางสติปัญญา ก็จะถูกจับทำหมันหมดทุกคน เนื่องจากเจ้าหน้าที่ระบุว่าไม่สามารถดูแลได้หากมีการเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งตรงนี้ตนเห็นด้วยหากเป็นผู้พิการทางสติปัญญาที่ไม่สามารถ

สื่อสารกับผู้อื่นได้ แต่หากเป็นผู้ที่ยังสามารถสื่อสารกับคนอื่นได้ จะต้องถามความ
สมัครใจก่อน ไม่ใช่ทำโดยพลการ มิฉะนั้นจะเข้าข่ายละเมิดสิทธิมนุษยชน

กรณีที่เจ้าหน้าที่สาธารณสุขเป็นคนที่จับทำหมันให้คนพิการ ไม่น่าจะเป็นไปได้
และขอยืนยันว่าคนพิการประเภทอื่นทั้งหูหนวก ตาบอด แขนขาพิการ หรืออื่นๆ
พวกเขายังมีความรู้สึกนึกคิดและความต้องการทางเพศเหมือนคนธรรมดา จึงไม่ควร
อย่างยิ่งที่จะไปก้าวก้าวสิทธิด้วยการจับทำหมัน ซึ่งยืนยันว่ากลุ่มคนเหล่านี้สามารถ
เลี้ยงลูกได้ อย่างเช่น ตนซึ่งพิการนั่งไม่ได้ และมีภรรยาเป็นคนตาบอด ยังสามารถ
เลี้ยงลูกชายและส่งเสียจนจบการศึกษาระดับปริญญาโท จากสหรัฐอเมริกา

ที่ผ่านมามีคนพิการไม่ได้ถูกล่วงละเมิดสิทธิเพียงแค่การถูกจับทำหมันเท่านั้น
แต่ยังพบว่ามีผู้พิการจำนวนมากที่ต้องอยู่บ้านคนเดียวในช่วงเวลาที่ผู้ปกครองหรือคน
ดูแลออกไปทำงานนอกบ้าน แล้วถูกคนร้ายข่มขืน ซึ่งมีทั้งคนที่เข้าแจ้งความและไม่
แจ้งความ โดยคนที่เข้าแจ้งความก็จะไม่ค่อยได้รับการเอาใจใส่จากเจ้าหน้าที่ตำรวจ
เนื่องจากมองว่าคนพิการเป็นคนไร้สิทธิในสังคม จึงไม่ถือเป็นกรณีสำคัญ

(คม ชัด ลึกออนไลน์ ๗ กพ. ๒๕๕๑)

ทัศนะจากสสพ. กรณีการละเมิดสิทธิของผู้หญิงพิการ

กรณีประเด็นข่าวเรื่องการละเมิดสิทธิของผู้หญิงพิการ ระหว่างงานวิจัยของนักวิชาการจาก ม.มหิดล และ กระทรวงสาธารณสุข

แม้ไม่เห็นฉบับเต็มของงานวิจัยขึ้นดังกล่าว (การศึกษาชีวิตด้านเพศของผู้หญิงพิการ) แต่ความจริงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงพิการในสังคมไทยก็เป็นอย่างนั้นจริงๆ เพราะพบว่าแม้จะไม่ได้ถูกตัดสินใจหรือควบคุมความคิดโดยเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุข

แต่ผู้หญิงพิการ (รวมถึงผู้หญิงในสังคมไทยและสังคมโลกด้วยซ้ำ) ถูกควบคุมเรื่องเพศจากสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่อยู่แล้ว ในอดีตอาจมีกระบวนการควบคุมทางเพศที่รุนแรงและแสดงอย่างโจ่งแจ้ง เช่น การขลิบ/ตัด คลอตอริส เพื่อไม่ให้มีความต้องการทางเพศ แต่สังคมปัจจุบันอาจมีวิธีการที่ซับซ้อนและแยบยลกว่าเดิม มีการควบคุมผู้หญิงผ่านสื่อ ความเชื่อ และกระบวนการทางสังคมมากมาย

กรณีของผู้หญิงพิการอาจหนักกว่าผู้หญิงที่ไม่พิการตรงที่ เธออาจถูกละเมิดสิทธิมากกว่า โดยการตัดสินใจแทน คิดแทน จากคนที่คิดว่าตนปรารถนาดี ซึ่งอาจจะไม่ใช่คนในกระทรวงสาธารณสุขก็ได้แต่ส่วนใหญ่คือคนในครอบครัว ไม่ว่าจะเป็น พ่อ แม่ หรือญาติพี่น้อง

และจากข่าว การที่เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขออกมาชี้แจงว่าไม่ได้มีการละเมิดสิทธิของผู้หญิงพิการโดยการทำหมันให้ นั่น แต่จากการให้สัมภาษณ์ว่าจะให้การตัดสินใจโดยการมีบริการให้คำปรึกษาผู้ปกครองที่มีลูกพิการ ย่อมแสดง

ว่าไม่ได้ให้สิทธิไปยังผู้หญิงพิการโดยตรง มอบการตัดสินใจผ่านผู้ปกครองแทน รวมทั้งการให้คำแนะนำในเชิงการแพทย์ที่บอกว่า คนพิการทางปัญญานั้น จะมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเกณฑ์ มีความสามารถในการปรับตัวน้อยกว่าคนปกติ อาจถูกชักจูงได้ง่าย ก็อาจจะต้องมีการคุมกำเนิดที่เหมาะสมเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดตามมา

การแนะนำอย่างนี้ต้องใคร่ครวญให้ลึกซึ้งว่าอีกนัยหนึ่งเป็นการคิดแทนคนพิการหรือไม่ เพราะคำว่า “เหมาะสม” นั้น เหมาะสมภายใต้การคิดและตัดสินใจในมาตรฐานใด คนพิการทางสติปัญญาบางคน หากอยู่ในชุมชน ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ก็สามารถดำรงชีวิตและปรับตัวได้เท่าคนปกติ เช่นกัน

อนึ่งเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศและเรื่องของการทำหมันนั้นเป็นคนละประเด็นกัน สิ่งที่ทั้งกระทรวงสาธารณสุขและครอบครัวของคนพิการต้องทุ่มเทให้มากกว่าเดิมคือเรื่องความรู้ความเข้าใจในความสัมพันธ์ทางเพศ การเรียนรู้และทำความรู้จักกับร่างกายของตนเอง และเรียนรู้ที่จะเลือกคู่ครองปฏิบัติต่อร่างกายและหัวใจของตนด้วยความเคารพและให้เกียรติ

สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการตัดสินใจเรื่องใดๆก็ตามแต่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเพศ เรื่องการศึกษา เรื่องทางการแพทย์และสาธารณสุข นั้น เราควรให้โอกาสให้สิทธิ ในการตัดสินใจเลือก-รับ-ปฏิเสธ มาจากความต้องการของคนพิการเอง และเป็นเสียงสะท้อนที่มาจากชีวิตเขาเองจริงๆ มากกว่าจะผ่านตัวแทนใดๆ

ข้าวเด่น...ประเด็นดัง

จับตามอง

ชอคโกแลต - - หนึ่งนำเสนอเรื่องของเด็กพิเศษ

ชอคโกแลต หนึ่งเล่าเรื่องของเด็กพิเศษ ที่มี “ชิน” (อมรา ศิริพงษ์) แม่กำลังป่วยเป็นมะเร็งเม็ดเลือดในระยยะสุดท้ายอย่าง เซน (ญาณิน วิสมิตะนันท์) ซึ่งเธอเองเป็นผลพวงจากความรักและความแค้นระหว่าง “NO.๘” (พงษ์พัฒน์ วชิระบรรจง) หัวหน้าแก๊งมาเฟียไทย กับ มาซาชิ (อิโรชิ อาเบะ) ยาภูเขาญี่ปุ่น พ่อของเธอ ซึ่งในขณะที่เธอก็พยายามดิ้นรนเท่าที่ทำได้เพื่อให้แม่มีชีวิตก็ต้องประสบกับผลพวงของความแค้นที่เธอไม่ได้ก่อ

แม้ว่าเรื่องนี้จะเป็นเรื่องที่ ๓ ที่เป็นผลงานร่วมกันของ ปรัชญา ปิ่นแก้ว และ พันนา ฤทธิไกร เจ้าของผลงานหนังแอ็คชั่นอย่าง องค์กรบาค และต้มยำกุ้ง ซึ่งเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์กันว่า แอ็คชั่นสุดยอดเยี่ยม แต่บทอ่อนจนน่าใจหาย มาคราวนี้พวกเขาเสริมจุดอ่อนของตัวเองมาเป็นอย่างดี บทภาพยนตร์มีมือดีอย่าง มะเดี่ยว-ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล จากรักแห่งสยาม ที่เพิ่มมิติด้านความเป็นมนุษย์และดราม่าให้กับหนังอย่างชนิดที่มีคนอาจจะเสียน้ำตาได้

แม้ว่าพล็อตอาจจะไม่ได้ซับซ้อนไปกว่า องค์กรบาค หรือต้มยำกุ้ง แต่ชอคโกแลต ก็ถูกเล่าออกมาอย่างมีชั้นเชิง ตั้งเรื่องที่ เด็กผู้หญิงที่ป่วยเป็นออทิสติกสามารถลุกขึ้นสู้กับผู้ร้ายเป็นโขงได้ เพราะสามารถจดจำและเลียนแบบท่าทางของคนอื่นก็ค่อยๆ ถูกคลี่คลายอย่างค่อยเป็นค่อยไป หรืออย่างฉากที่ มาซาชิหลงรักชินก็นุ่มนวลและเร้าอารมณ์มากๆ เขาหลงใหลเธอเพราะเป็นผู้หญิงที่ตรงข้ามกับความสมบูรณ์แบบ มีข้อบกพร่อง มีเรื่องราวและน่าค้นหา ซึ่งทั้งหมดมาซาชิรู้สึกจากการจ้องหน้าเธอที่มีปากกระบอกปืนจ่อหัวอยู่เท่านั้น

ในส่วนองงานแอ้คชั่นนั้น ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นการคารวะแก่นักบุญรุ่นพี่อย่าง เณรหลง และบรู๊ซลี ซึ่งหลายซีเควนซ์นั้นแพนหน้งบู้จะจำได้อย่าง ฉากการต่อสู้ใน โรงน้ำแข็งจาก บิ๊กบอส ของบรู๊ซลี หรือ ฉากการต่อสู้ในโกดัง ซึ่งเป็นการจับข้อต เด็ดฉากแอ้คชั่นของ เณรหลงมาแสดงใหม่ ทั้งการใช้ประตุ้สู้กับคนหลายคน หรือ การใช้รั้วเหล็กในการมุดหลบการโจมตีต่างๆ ปิดท้ายด้วยฉากห้องฎีปูนสุดคลาสสิก และดาบซามูไร ซึ่งเป็นการคารวะแด่ ฟิสต์ ออฟ ฟิวรี่ ของ บรู๊ซลี และเติมความ สดใหม่แบบ “พันนา” ให้เหนือกว่าของเดิมขึ้นไปอีก

ในส่วนองตัว จีจ้า-ญาณิน วิสมิตะนันท์ ซึ่งหลายคนหมายมั่นปั้นมือว่าเธอ จะเป็นซูเปอร์สตาร์คนใหม่ ก็ดูจะมีความเป็นไปได้สูงเพราะว่าเธอมีหน้าตาน่ารัก เป็นอาวุธพอๆ กับหมัด เท้า เข่า ศอก และจุดเด่นด้านความยืดหยุ่นและขนาดตัว ฉบบักระเป่าที่เคยเป็นข้อด้อยก็เปิดโอกาสให้มีการออกแบบฉากแอ้คชั่นใหม่ๆ ขึ้นอย่าง ฉากการต่อสู้ในทีแคบๆ ต่างๆ

ส่วนใครทีเกรงว่าภาพองเด็กออทิสติกจะเสียในเรื่องนี้ไม่ต้องห่วง เพราะผู้ สร้างก็บอกเองตั้งแต่ต้นเรื่องว่าความสามารถอย่างตัวเอกองเรื่องไม่มีในโลกแห่ง ความจริง และเป็นไปไม่ได้ทางทฤษฎีด้วย คือ เด็กออทิสติกไม่สามารถมีระบบ ประสาททีตอบสนองได้อย่างในหนัง และหนังก็ไม่ได้ทำให้ตัวของเซน เป็นตัวละครที ใช้ความรุนแรงไร้เหตุผล ถ้าไม่โดนบีบบังคับหรือทำร้ายก่อน แน่อนอนว่า ความ บกพร่องอย่างออทิสติกอาจจะดูเป็นเรื่องใหญ่ในสายตาคนทั่วไป แต่หนังก็สรุปตรงที ในโลกความเป็นจริงแล้วเราก็มีความบกพร่องนิดหน่อยๆ ด้วยกันทั้งสิ้น และการ จะอยู่กับความบกพร่องได้ “ก็ต้องใช้ความรักข้ามส่วนทีขาดไป”

(มติชนออนไลน์ ๘ กพ. ๒๕๕๑)

ทัศนนะจากสสพ. กรณียภาพยนตร์เรื่องชอคโกแลต

หนังจะสะท้อนภาพของความพิการและคนพิการมาในแง่มุมไหน อย่างไร ได้เคารพและให้คุณค่าคนพิการจริงอย่างที่กล่าวหรือไม่ คนตัดสินดีที่สดุคงเป็นผู้ชม ส่วนคณะทำงานของ สสพ. กำลังเตรียมมิดไปชำแหละหนังว่ามี “กระดุก” อะไร เป็นชิ้นส่วนและแก่นแกนที่แท้จริงในการนำเสนอ

สื่อกันว่า “มิด” ของสสพ.กำลังคุมปราบเลยทีเดียว เพราะลับกันมาอย่าง สม่่าเสมอจากโครงการ “Disability Film Award 2008” (ติดตามรายละเอียด โครงการได้จากท้ายเล่มนี้)

สาวแต่งงานแล้วเฮลั่น! กม.ประกาศแล้ว ใช้ ‘นาง-นางสาว’ ได้ตามใจ แม่หม้ายก็ได้สิทธิคืน

ประกาศใช้แล้วกฎหมายคำนำหน้านามหญิง
สาวแต่งงานแล้วเฮ! เลือกใช้ ‘นาง’ หรือ ‘นางสาว’ ได้
ตามความสมัครใจ พวกเป็นหม้ายก็กลับไปชื่อ “นางสาว” ได้เหมือนเดิม

ผู้สื่อข่าว ‘มติชนออนไลน์’ ว่า พ.ร.บ.คำนำหน้านามหญิง พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกาศใช้แล้วเมื่อวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ซึ่งจะทำให้หญิงซึ่งแต่งงานหรือจดทะเบียนสมรสแล้ว สามารถที่จะเลือกใช้ ‘นาง’ หรือ ‘นางสาว’ ได้ตามความสมัครใจ และหญิงซึ่งจดทะเบียนสมรสแล้ว หากต่อมากการสมรสได้สิ้นสุดลงจะใช้คำนำหน้านามว่า ‘นาง’ หรือ ‘นางสาว’ ได้ตามความสมัครใจ โดยให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว อย่างไรก็ตาม กฎหมายฉบับดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนด ๑๒๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือประมาณวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑

ส่วนเหตุผลในการประกาศใช้ พ.ร.บ.ฉบับนี้ คือ โดยที่การใช้คำนำหน้านามของหญิงที่จดทะเบียนสมรสแล้วต้องใช้คำนำหน้านามว่า ‘นาง’ คำเดียว โดยมีอาจเลือกได้ตามความสมัครใจ ทำให้เกิดผลกระทบต่อหญิงดังกล่าวในการดำรงชีวิตประจำวัน อาทิ การประกอบอาชีพ การศึกษาของบุตร และการทำนิติกรรมต่างๆ ส่งผลให้การใช้คำนำหน้านามในลักษณะดังกล่าวของหญิงมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคลเพราะเหตุแห่งความแตกต่างทางเพศ สมควรกำหนดให้หญิงมีทางเลือกในการใช้คำนำหน้านามตามความสมัครใจซึ่งเป็นการสอดคล้องกับการเลือกใช้นามสกุลตามกฎหมายว่าด้วยชื่อบุคคล

สำหรับรายละเอียดของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ มีดังนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า 'พระราชบัญญัติคำนำหน้านามหญิง พ.ศ. ๒๕๕๑'

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบการใช้คำนำหน้านามหญิงเป็นอย่างอื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติ

มาตรา ๔ หญิงซึ่งมีอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และยังไม่ได้จดทะเบียนสมรสให้ใช้คำนำหน้านามว่า "นางสาว"

มาตรา ๕ หญิงซึ่งจดทะเบียนสมรสแล้ว จะใช้คำนำหน้านามว่า 'นาง' หรือ 'นางสาว' ได้ตามความสมัครใจ โดยให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว

มาตรา ๖ หญิงซึ่งจดทะเบียนสมรสแล้ว หากต่อมากการสมรสได้สิ้นสุดลงจะใช้คำนำหน้านามว่า 'นาง' หรือ 'นางสาว' ได้ตามความสมัครใจ โดยให้แจ้งต่อนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนครอบครัว

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ข่าวจาก มติชนออนไลน์ วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑

ทัศนคติจากสสพ. กรณีคำแนะนำหน้าชื่อผู้หญิง

เฮ! ด้วย

คิดว่าคนที่เฮถึงขั้นฮูเร! ดังที่สุดน่าจะเป็นผู้หญิงที่อยู่ในชนชั้นกลาง เพราะไม่ว่าจะเป็นปัญหาเรื่อง “นามสกุล” เรื่อง “คำแนะนำหน้าชื่อ” นั้นผู้หญิงที่ประสบกับปัญหานี้มากที่สุดน่าจะเป็นผู้หญิงชั้นกลาง ผู้หญิงในชนบทยากจน การจะมีคำแนะนำชื่อและสกุลอย่างไร แบบไหนนั้น ไม่ค่อยมีผลกับการเลือกคู่ครอง การดำรงชีวิตอยู่แล้ว เพราะไม่มีเรื่องรวบรวมให้ต้องคอยตอบสังคมและตัวเอง บางสังคมก็แต่งงานหาคู่กันอยู่ในชุมชน การเลือกสรรคู่ครองถูกคัดกรองและจัดการจากชุมชนอยู่แล้วโดยปริยาย)

ส่วนคนรวยคนชั้นสูงนั้นเขาก็แต่งงานกันตามความเหมาะสมของศตวรรษที่ดี และชาติตระกูลของเขากันเองอยู่แล้ว การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กันก็ดูตามทรัพย์สินสมบัติ แต่งานไปแล้วหย่าแล้ว ถึงจะเป็น “นาง” แต่เป็น “นาง” ที่ถึงพร้อมด้วยทรัพย์สินศฤงคารก็ยอมหาคู่ครองที่เหมาะสมต้องใจได้ไม่ยากและไม่เป็นปัญหาเรื่องความเหมาะสมนัก

อย่างที่กล่าว คนชั้นกลางโดยเฉพาะผู้หญิงชั้นกลาง จึงเป็นบุคคลที่มีปัญหา กับคำแนะนำชื่อมากที่สุด เพราะเธอมีความสามารถทางการงาน มีความสามารถทางเศรษฐกิจ และอื่นๆ ได้ไม่ต่างจากผู้ชาย แต่กลับถูกกำหนดดีดตราและต้องยอมรับกฎเกณฑ์ที่ถูกตั้งขึ้นโดยผู้ชายมานานเหลือเกินแล้ว

ฉะนั้น ขอฮูเร! กับกฎหมายที่เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้มีเสรีภาพมากขึ้นนี้ แทนผู้หญิงชั้นกลางทุกคนด้วย เอ้า! ฮูเร!

ไทยละเมิดสิทธิมนุษยชนติดอันดับโลก

ฮิวแมน ไรท์ วอทช์ กลุ่มเฝ้าระวังด้านสิทธิมนุษยชน เผยแพร่รายงานประจำปีครั้งที่ ๑๘ วานนี้ (๓๑ ม.ค.) ระบุว่า ผู้มีอำนาจในหลายประเทศทั่วโลกยังคงละเมิดสิทธิมนุษยชนและไม่ได้รับการลงโทษ เพียงเพราะสหรัฐ ยุโรป และประเทศอื่นๆ ยอมรับคำกล่าวอ้างว่าประเทศเหล่านั้นจัดการเลือกตั้งเพื่อแสดงตัวเป็นประเทศประชาธิปไตยแล้ว

รายงานเตือนว่า ประเทศประชาธิปไตยตะวันตกเสี่ยงต่อการบ่อนทำลายสิทธิมนุษยชนทั่วทุกแห่ง จากความล้มเหลวในการเรียกร้องให้ผู้มีอำนาจที่ล่วงละเมิดสิทธิมนุษยชน เคารพต่อสิทธิของพลเมือง และสิทธิทางการเมือง ตลอดจนข้อกำหนดอื่นๆ ที่จะก่อให้เกิดประชาธิปไตยที่แท้จริงนายเคนเนธ รอท ผู้อำนวยการบริหาร ฮิวแมน ไรท์ วอทช์ เขียนรายงานในบท “ผู้มีอำนาจที่หลอกลวงว่าเป็นประชาธิปไตย” ว่า ยังมีสัญญาณแห่งความหวัง เพราะแม้แต่ผู้นำเผด็จการยังเชื่อว่าเส้นทางที่ถูกต้องจะต้องดำเนินไปบนแนวทางประชาธิปไตย

รายงานระบุว่า ประเทศรายสำคัญที่ละเมิดสิทธิประชาธิปไตยในปี ๒๕๕๐ ได้แก่ เคนยา ปากีสถาน บาห์เรน จอร์แดน ไนจีเรีย รัสเซีย และไทย ขณะที่ประเทศที่ใช้อำนาจในทางมิชอบ ได้แก่ ซาด โคลัมเบีย คองโก เอริโอเปีย เอริเทรีย ลิเบีย อิหร่าน เกาหลีเหนือ ซาอุดีอาระเบีย และเวียตนาม

กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ ๑ กพ. ๒๕๕๑

ทัศนะจากสสพ. กรณี ไทยละเมิดสิทธิมนุษยชนติดอันดับโลก

เรามีอะไรติดอันดับโลกหลายอย่างแะะ
ไม่ว่าจะคอร์ปชั่นติดอันดับโลก ค้ายาเสพติดติดอันดับโลก
ค้าผู้หญิงติดอันดับโลก
อยากหัวเราะร่าให้น้ำตารินกับ “อันดับโลก” เหล่านี้จริงๆ
ท่านผู้นำประเทศทั้งหลาย ได้รับรู้แบบนี้แล้ว คิดจะทำอะไรกับ “อันดับโลก”
ประเภทนี้บ้างไหมเจ้าคะ?

ข่าวตามติด
สิทธิคนพิการ

งานวิจัยเรื่อง เครือข่ายการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ โดย อ.กมลพรรณ พันพื้ง

เมื่อวันที่ ๒๕–๒๖ มกราคม ๒๕๕๑ ที่ผ่านมาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มีการจัดสัมมนาว่าด้วยเรื่องสวัสดิการสังคมของประเทศไทย โดยห้องย่อยวันที่ ๒๕ มค. ๒๕๕๑ ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสวัสดิการของคนพิการ และแนวทางการทำงานกับผู้พิการ ซึ่งมีนำการเสนอ บทความ ๒ เรื่องคือ

๑. การเลือกปฏิบัติต่อคนพิการ โดย รศ.ดร.สุรพล ปธานวนิช และอ.กิตติพัฒน์ นนทะปัทมะคุลย์ เป็นผู้วิจารณ์
๒. เครือข่ายการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ โดย กมลพรรณ พันพื้ง

ซึ่งเรื่องที่สองนี้ทาง สสพ.เห็นว่าเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทำงานที่ สสพ.กำลังดำเนินการอยู่ จึงได้ขออนุญาต อ. กมลพรรณ พันพื้ง (ซึ่งคุ้นเคยกันดีกับ สสพ.) นำบทความวิจัยดังกล่าวมาเผยแพร่ต่อ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านที่กำลังทำงานขับเคลื่อนเรื่องการดำรงชีวิตอิสระ มา ณ ที่นี้

บทคัดย่อ

เครือข่ายการดำรงชีวิตอิสระของคนพิการ

แนวคิดการดำรงชีวิตอิสระเป็นทั้งปรัชญาและการจัดบริการทางสังคม ซึ่งมีความมุ่งเน้นที่การเสริมพลังอำนาจให้คนพิการสามารถคิด ตัดสินใจ และควบคุมวิถีการดำเนินชีวิตของตนเองได้ การตระหนักถึงคุณค่าภายในตัวเองเมื่อมีชีวิตร่วมกับความพิการ ขณะเดียวกันมีหน้าที่ในการพิทักษ์สิทธิ์ สร้างการเปลี่ยนแปลงในสังคมให้เอื้อต่อคนพิการที่จะเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของสังคมร่วมกับขบวนการสิทธิมนุษยชน สิทธิพลเมือง

ในเชิงปฏิบัติการ การทำงานของศูนย์การดำรงชีวิตอิสระคนพิการตั้งอยู่บนฐานความเชื่อ ได้แก่ การเคารพความแตกต่างคนพิการแต่ละบุคคล การช่วยเหลือระหว่างเพื่อนคนพิการด้วยกัน และการทำงานร่วมกันของคนพิการหลากหลายประเภทความพิการ (Cross-disability) ผลลัพธ์ที่ต้องการคือการดัดแปลงสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการอยู่อาศัย การเป็นผู้บริโภคที่ฉลาด รู้จักปกป้องสิทธิของตน คนพิการสามารถในชีวิตหรือทำกิจกรรมภายนอกบ้าน

การศึกษาเครือข่ายการดำรงชีวิตอิสระให้บทเรียนที่จะสามารถนำไปพิจารณาสำหรับการทำงานด้านสวัสดิการสังคม ได้แก่ กิจกรรมทางสังคมต่างๆ ที่เกิดขึ้นแสดงให้เห็นถึงบทบาทที่กระตือรือร้นของกลุ่มคนพิการในการที่จะเข้าร่วมในการคิด ตัดสินใจ ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของตนเอง การทำงานของหน่วยงานรัฐกับกลุ่มของคนพิการควรเป็นไปในลักษณะเชิงพันธมิตร โดยตั้งอยู่บนความสัมพันธ์ฉันทมิตรและอำนาจเท่าเทียมแทนการคิดว่ากลุ่มคนพิการเป็นผู้รอรับความช่วยเหลือหรือเป็นนักเรียกร้องผลประโยชน์

สำหรับการจัดบริการสังคมเพื่อที่จะเอื้อให้คนพิการสามารถใช้ชีวิตอิสระในสังคมอย่างยั่งยืนควรต้องคำนึงถึงสมดุลระหว่างสวัสดิการที่มุ่งจัดเพื่อพัฒนาไปที่ตัวบุคคลพิการกับสวัสดิการที่จัดสำหรับการช่วยเหลือครอบครัว หากช่วยเหลือครอบครัวมากเกินไปก็อาจสร้างการพึ่งพาให้แก่คนพิการมากขึ้นด้วย

แม้ว่าแนวคิดการดำรงชีวิตอิสระจะเกิดขึ้นมาเพื่อมุ่งส่งเสริมความเสมอภาคของคนพิการ แต่ก็ยังพบว่ามี การเลือกปฏิบัติภายในการทำงานของกลุ่มการดำรงชีวิตอิสระเองด้วย ดังนั้นจึงควรต้องมีการระมัดระวังและตรวจสอบซึ่งกันและกันเองระหว่างองค์กรคนพิการ คนพิการและครอบครัว สำหรับภาคนักวิชาชีพ นักวิชาการ ตลอดจนบุคคลในชุมชนมีความสำคัญในกระบวนการร่วมเรียนรู้เพื่อสนับสนุนและพัฒนางานการดำรงชีวิตอิสระ รูปแบบการทำงานสังคมสงเคราะห์ โดยเฉพาะแนวการต่อต้านกดขี่ แนวการเสริมพลัง และแนวการพิทักษ์สิทธิมีแนวคิดสอดคล้องและจะช่วยสนับสนุนให้การเคลื่อนไหวทางสังคมของการดำรงชีวิตอิสระให้ก้าวหน้าได้ในสังคมไทย

สนช.ขอรัฐบาลใหม่เร่งให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) ในฐานะคณะกรรมการกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และความมั่นคงของมนุษย์ ปฏิบัติหน้าที่ ส.ว. แถลงว่า **อยากให้รัฐบาลใหม่เร่งให้สัตยาบันในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ** ซึ่งเรื่องนี้ได้ดำเนินการมาตั้งแต่รัฐบาล พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร โดยได้แต่งตั้งนายมณฑิร บุญตัน นายกสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนประเทศไทย เข้าร่วมเป็นกรรมการเฉพาะกิจขององค์การสหประชาชาติ (ยูเอ็น) เพื่อยกร่างและเจรจาอนุสัญญาดังกล่าว ต่อมาสมัยรัฐบาล พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้ลงนามในสัญญาดังกล่าว แต่ยังไม่มีการบังคับใช้เนื่องจากต้องลงสัตยาบัน

ด้านนายมณฑิร กล่าวว่า อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการเป็นกฎหมายที่มีความสำคัญต่อคนพิการกว่า ๖ ล้านคนในประเทศ และกว่า ๖๕๐ ล้านคนทั่วโลก เพราะเป็นกฎหมายระหว่างประเทศฉบับแรกที่ทำให้หลักประกันสิทธิเสรีภาพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ต่อคนพิการอย่างเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป และยังคงคุ้มครองสิทธิ และคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของคนพิการ ทั้งสิทธิพลเมือง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมถึงการขจัดความไม่เป็นธรรมต่อ

คนพิการ หวังว่ารัฐบาลภายใต้การนำของพรรคพลังประชาชนจะเดินหน้าให้
สัตยาบันเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวเพื่อมอบเป็นของขวัญให้คนพิการ
ทั่วประเทศ

(สำนักข่าวเนชั่นออนไลน์ ๓๑ มค. ๒๕๕๑)

ทัศนะจากสสพ.

แทนที่จะมาตีตใจหรือสนใจกับการให้คนหูหนวกปรับเปลี่ยนภาษามือ ท่า
“ขยุ้มจมูก” สิ่งที่รัฐบาลชุดใหม่ควรให้ความสนใจคือการเร่งศึกษาและทำความเข้าใจอย่างจริงจัง เพื่อให้สัตยาบันในอนุสัญญานี้

เพราะนอกจากจะเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิและเสรีภาพต่อคนพิการอย่างที
อ.มณเฑียรเสนอแล้ว ยังเป็นการใช้อำนาจ และโอกาสในการทำหน้าที่เพื่อ
ประชาชนอย่างแท้จริง ดีกว่าทำเพื่อเอาใจ “คนที่คุณก็รู้ว่าใคร” เพียงคนเดียวเป็น
ไหนๆนะเจ้าคะ...

พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐

เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๑ ก

หน้า ๘
ราชกิจจานุเบกษา

๒๗ กันยายน ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร

จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรคในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ประกาศกำหนด

“การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ” หมายความว่า การเสริมสร้างสมรรถภาพหรือความสามารถของคนพิการให้มีความที่ดีขึ้น หรือดำรงสมรรถภาพหรือความสามารถที่มีอยู่เดิมไว้ โดยอาศัยกระบวนการทางการแพทย์ การศาสนา การศึกษา สังคม อาชีพ หรือกระบวนการอื่นใด เพื่อให้คนพิการได้มีโอกาสทำงานหรือดำรงชีวิตในสังคมอย่างเต็มศักยภาพ

“การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต” หมายความว่า การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การจัดสวัสดิการ การส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิ การสนับสนุนให้คนพิการสามารถดำรงชีวิตอิสระ มีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และเสมอภาคกับบุคคลทั่วไป มีส่วนร่วมทางสังคมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ ภายใต้อุปสรรคแวดล้อมที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“องค์กรคนพิการแต่ละประเภท” หมายความว่า องค์กรสมาชิกระดับชาติตามประเภทความพิการ ที่ได้แจ้งชื่อไว้กับสำนักงานตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“ผู้ดูแลคนพิการ” หมายความว่า บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ญาติ พี่น้อง หรือบุคคลอื่นใด ที่รับผิดชอบหรืออุปการะคนพิการ

“ผู้ช่วยคนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งให้ความช่วยเหลือคนพิการเฉพาะบุคคลเพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ ผู้แทนองค์การคนพิการแต่ละประเภท จำนวนเจ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง โดยคำนึงถึงจำนวนสมาชิกขององค์การคนพิการนั้น และผู้ทรงคุณวุฒิอีกหกคนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการ เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงาน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผนหลัก และโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องรับไปดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ทั้งนี้ นโยบายดังกล่าวต้องคำนึงถึงพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยมีอยู่ด้วย

(๒) ให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๐ (๖) มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง

(๓) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับนโยบายหรือกฎหมายอื่นใดของรัฐที่อาจมีผลกระทบต่อคนพิการ

(๔) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแก่หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ เงินอุดหนุน สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการต่างๆ อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

(๕) วินิจฉัยและมีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ

(๖) พิจารณาให้การสนับสนุนและช่วยเหลือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐและเอกชนเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๗) กำหนดระเบียบเกี่ยวกับการบริหารกองทุน การจัดหาผลประโยชน์ และการจัดการกองทุน โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ระเบียบเกี่ยวกับการพิจารณาอนุมัติการจ่ายเงินเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ระเบียบเกี่ยวกับการจัดทำรายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุน ระเบียบเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) จัดกิจกรรมหลักระดับชาติเพื่อการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๙) อนุมัติโครงการหรือแผนงานที่จะใช้เงินกองทุน ในส่วนที่เกินกว่าอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารกองทุน

(๑๐) กำหนดมาตรฐาน ให้การรับรองหรือเพิกถอนการรับรององค์กรด้านคนพิการหรือองค์กรอื่นใดที่ให้บริการแก่คนพิการ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๗ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่ ได้รับแต่งตั้ง

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ภายในหกสิบวัน ในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่ง เพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๖) นายกรัฐมนตรีให้ออก

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ทั้งนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งคนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้อิทธิพลข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ให้มีการประชุมคณะกรรมการไม่น้อยกว่าปีละสามครั้ง

มาตรา ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้เป็นการทั่วถึง ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดในแต่ละจังหวัดและคณะอนุกรรมการอื่น เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

คณะอนุกรรมการแต่ละคณะตามวรรคหนึ่งให้มีคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคนเป็นอนุกรรมการ

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้มีสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติขึ้นเป็นส่วนราชการในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งไม่มีฐานะเป็นกรมตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีเลขาธิการซึ่งมีฐานะเป็นอธิบดี เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบุคลากรของสำนักงาน

ให้เลขาธิการ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งการแต่งตั้งให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ส่วนราชการ หน่วยงานอื่น ๆ ของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศในการดำเนินงาน การทำงานร่วมกันในระดับนโยบาย ยุทธศาสตร์และแผนงานด้านคนพิการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๒) สํารวจ ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวมและเก็บรักษาข้อมูลเกี่ยวกับคนพิการ สถานการณ์ของคุณภาพชีวิตคนพิการ เพื่อประโยชน์ต่อการป้องกัน การรักษา การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ และจัดทำแผนงานวิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลเสนอต่อคณะกรรมการ

(๓) จัดทำแผนงานเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) สนับสนุนให้มีการจัดตั้ง การดำเนินงาน การสร้างความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการ เพื่อให้สามารถทำหน้าที่ที่พิทักษ์สิทธิคนพิการ ตลอดจนสนับสนุนและประสานงานให้หน่วยงานของรัฐ จัดงบประมาณให้แก่องค์กรด้านคนพิการ เพื่อดำเนินงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นหรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือแจ้งให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงหรือความเห็นในการปฏิบัติงาน ส่งผู้แทนมาชี้แจงหรือให้ถ้อยคำ หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่น มาประกอบการพิจารณา

(๒) มีหนังสือแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริง หรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นมาประกอบการพิจารณา

มาตรา ๑๕ การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือบุคคลใดในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการ จะกระทำมิได้

การกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกระทำหรืองดเว้นกระทำที่แม้จะมีได้มุ่งหมายให้เป็นการเลือกปฏิบัติต่อคนพิการโดยตรง แต่ผลของการกระทำนั้นทำให้คนพิการต้องเสียสิทธิประโยชน์ที่ควรจะได้รับเพราะเหตุแห่งความพิการด้วย

การเลือกปฏิบัติที่มีเหตุผลทางวิชาการ จริตประเพณี หรือประโยชน์สาธารณะสนับสนุนให้กระทำได้ตามความจำเป็นและสมควรแก่กรณี ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่ผู้กระทำการนั้นจะต้องจัดให้มีมาตรการช่วยเหลือเยียวยาหรือรักษาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์แก่คนพิการตามความจำเป็นเท่าที่จะกระทำได้

มาตรา ๑๖ คนพิการที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากการกระทำในลักษณะที่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการตามมาตรา ๑๕ มีสิทธิร้องขอต่อคณะกรรมการให้มีคำสั่งเพิกถอนการกระทำหรือห้ามมิให้กระทำการนั้นได้ คำสั่งของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การร้องขอตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ร้องในอันที่จะฟ้องเรียกค่าเสียหายฐานละเมิดต่อศาลที่มีเขตอำนาจ โดยให้ศาลมีอำนาจกำหนดค่าเสียหายอย่างอื่น อันมิใช่ตัวเงินให้แก่คนพิการที่ถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมได้ และหากการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อคนพิการนั้นเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ศาลจะกำหนดค่าเสียหายในเชิงลงโทษให้แก่คนพิการไม่เกินสี่เท่าของค่าเสียหายที่แท้จริงด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการในการร้องขอ และการวินิจฉัยตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการใช้สิทธิตามมาตรา ๑๖ คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการอาจขอให้องค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ร้องขอหรือฟ้องคดีแทนได้

การฟ้องคดีตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ไม่ว่าคนพิการเป็นผู้ฟ้องเองหรือองค์กรด้านคนพิการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ฟ้องแทน ให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียม

มาตรา ๑๘ ให้สำนักงานเป็นสำนักงานทะเบียนกลางสำหรับคนพิการในกรุงเทพมหานคร โดยมีเลขาธิการ เป็นนายทะเบียนกลาง สำหรับจังหวัดอื่นให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานทะเบียนจังหวัดสำหรับคนพิการ ในจังหวัดของตนอีกหน้าที่หนึ่ง โดยมีพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด เป็นนายทะเบียนจังหวัด

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการได้รับสิทธิตามมาตรา ๒๐ คนพิการอาจยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด ณ สำนักงานทะเบียนกลาง สำนักงานทะเบียนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่คนพิการเป็นผู้เยาว์ คนเสมือนไร้ความสามารถหรือคนไร้ความสามารถหรือในกรณีที่คนพิการมีสภาพความพิการถึงขั้นไม่สามารถไปยื่นคำขอด้วยตนเองได้ ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ดูแลคนพิการ แล้วแต่กรณี จะยื่นคำขอแทนก็ได้ แต่ต้องนำหลักฐานว่าเป็นคนพิการไปแสดงต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณีด้วย

การยื่นคำขอมีบัตรประจำตัวคนพิการและการออกบัตร การกำหนดสิทธิหรือการเปลี่ยนแปลงสิทธิ การขอผลสิทธิของคนพิการ และอายุบัตรประจำตัวคนพิการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๐ คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ดังต่อไปนี้

(๑) การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพโดยกระบวนการทางการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ค่าอุปกรณ์ เครื่องช่วยความพิการ และสื่อส่งเสริมพัฒนาการ เพื่อปรับสภาพทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือเสริมสร้างสมรรถภาพให้ดีขึ้น ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ประกาศกำหนด

(๒) การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติหรือแผนการศึกษาแห่งชาติตามความเหมาะสม ในสถานศึกษาเฉพาะหรือในสถานศึกษาทั่วไป หรือการศึกษาทางเลือก หรือศึกษานอกระบบ โดยให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาสำหรับคนพิการให้การสนับสนุนตามความเหมาะสม

(๓) การฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ การให้บริการที่มีมาตรฐาน การคุ้มครองแรงงาน มาตรการเพื่อการมีงานทำ ตลอดจนได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ และบริการสื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก เทคโนโลยีหรือความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อการทำงานและประกอบอาชีพของคนพิการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

(๔) การยอมรับและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานแห่งความเท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป ตลอดจนได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับคนพิการ

(๕) การช่วยเหลือให้เข้าถึงนโยบาย แผนงาน โครงการ กิจกรรม การพัฒนาและบริการอันเป็นสาธารณะ ผลิตภัณฑ์ที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต การช่วยเหลือทางกฎหมายและการจัดหาทุนความว่าต่างแก่ต่างคดี ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๖) ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร บริการโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสื่อสารสำหรับคนพิการทุกประเภทตลอดจนบริการสื่อสารสาธารณะจากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่ได้รับงบประมาณสนับสนุนจากรัฐ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกำหนดในกฎกระทรวง

(๗) บริการล่ามภาษามือตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) สิทธิที่จะนำสัตว์นำทาง เครื่องมือหรืออุปกรณ์นำทาง หรือเครื่องช่วยความพิการใด ๆ คิดตัวไปในยานพาหนะหรือสถานที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการเดินทาง และการได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ โดยได้รับการยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียม และค่าเช่าเพิ่มเติมสำหรับสัตว์ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องช่วยความพิการดังกล่าว

(๙) การจัดสวัสดิการเบี้ยความพิการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

(๑๐) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ช่วยคนพิการ ให้มีสิทธิได้รับการลดหย่อนหรือยกเว้นค่าบริการ ค่าธรรมเนียมตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

คนพิการที่ไม่มีผู้ดูแลคนพิการ มีสิทธิได้รับการจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยและการเลี้ยงดูจากหน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่มีสถานสงเคราะห์เอกชนจัดที่อยู่อาศัยและสวัสดิการไว้แล้ว รัฐต้องจัดเงินอุดหนุนให้แก่สถานสงเคราะห์เอกชนนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับบริการให้คำปรึกษา แนะนำ ฝึกอบรมทักษะ การเลี้ยงดู การจัดการศึกษา การส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำ ตลอดจนความช่วยเหลืออื่นใด เพื่อให้พึ่งตนเองได้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

คนพิการและผู้ดูแลคนพิการมีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี ตามที่กฎหมายกำหนด องค์กรเอกชนที่จัดให้คนพิการได้รับสิทธิประโยชน์ตามมาตรา ๖ มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้ราชการส่วนท้องถิ่น ออกข้อบัญญัติ เทศบัญญัติ ข้อกำหนด ระเบียบหรือประกาศ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้หน่วยงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องใดมีหน้าที่ให้การส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามอำนาจหน้าที่นั้น

มาตรา ๒๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ” เพื่อเป็นทุนสำหรับการใช้จ่ายเกี่ยวกับการคุ้มครองและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ การส่งเสริมและการดำเนินงานด้านการสงเคราะห์ช่วยเหลือคนพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ การศึกษาและการประกอบอาชีพของคนพิการ รวมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ โดยจัดสรรให้อย่างเป็นทางการและทั่วถึง

มาตรา ๒๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ในกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่โอนมาตามมาตรา ๔๒

(๒) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล ทั้งนี้ ให้รัฐบาลจัดสรรให้เพียงพอแก่การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับบริจาค เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) เงินรายได้จากการออกสลากหรือที่ได้มาจากการจัดกิจกรรม

(๕) เงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔

(๖) ดอกผลที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

- (๙) รายได้จากการขาย การลงทุน หรือการหาประโยชน์จากทรัพย์สินของกองทุน
- (๑๐) เงินหรือทรัพย์สินที่ตกเป็นของกองทุน หรือที่กองทุนได้รับตามกฎหมายหรือนิติกรรม
- (๑๑) รายได้บางส่วนจากภาษีของสินค้าและบริการที่เป็นสาเหตุแห่งความพิการตามที่กฎหมาย

กำหนด

- (๑๐) รายได้อื่น

เงินและทรัพย์สินของกองทุนตามวรรคหนึ่ง ไม่ต้องส่งคลังเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

การบริจาคเงินหรือทรัพย์สินเข้ากองทุน ให้ผู้บริจาคมำไปหักลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีได้ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย ผู้แทนกระทรวงแรงงาน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจำนวนเก้าคน ในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้แทนองค์กรคนพิการอย่างน้อยเจ็ดคนเป็นอนุกรรมการ และให้เลขธิการเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกองทุน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการลงทุน การหาประโยชน์และการจัดการกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

- (๒) พิจารณานุมัติการจ่ายเงิน อนุมัติโครงการ กำหนดวงเงินและรายการค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามที่คณะกรรมการตามประเภทความพิการ คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการประจำจังหวัดหรือคณะอนุกรรมการอื่นเสนอ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

- (๓) รายงานสถานะการเงินและการบริหารกองทุนต่อคณะกรรมการตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้สมาคมสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทยได้รับเงินสนับสนุนสำหรับค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการจากกองทุน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๒๘ การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุน และการตัดหนี้เป็นสูญ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนจัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีตรวจสอบภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุนในรอบปี แล้วทำรายงานผลการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนจำนวนเจ็ดคน ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ด้านการเงิน การประเมินผล และการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านการประเมินผลจำนวนสองคน และคนพิการซึ่งมีบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ อย่างน้อยหนึ่งคน เป็นกรรมการ โดยมีรองปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ซึ่งปลัดกระทรวงมอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ

ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นผู้แทนขององค์กรที่ได้รับเงินอุดหนุนจากกองทุนนี้

มาตรา ๓๑ คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๒) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับกองทุนจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาประเมินผลได้

มาตรา ๓๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาใช้บังคับกับการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการบริหารกองทุน

ตามมาตรา ๒๕ และคณะกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนตามมาตรา ๓๐ โดยอนุโลม

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐรับคนพิการเข้าทำงานตามลักษณะของงานในอัตราส่วนที่เหมาะสมกับผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการ และหน่วยงานของรัฐจะต้องรับคนพิการเข้าทำงาน

มาตรา ๓๔ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่มีได้รับคนพิการเข้าทำงานตามจำนวนที่กำหนดตามมาตรา ๓๑ ให้ส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๔ (๕) ทั้งนี้ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการจะต้องนำส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่ต้องส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง แต่มิได้ส่ง ส่งล่าช้า หรือส่งเงินไม่ครบถ้วน ให้เสียดอกเบี้ยในอัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีของจำนวนเงินที่ยังไม่ได้ส่งเข้ากองทุน

นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งรับคนพิการเข้าทำงานหรือส่งเงินเข้ากองทุนตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าจ้างที่จ่ายให้แก่คนพิการหรือเงินที่ส่งเข้ากองทุนแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะรับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๑ หรือนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่รับคนพิการเข้าทำงานตามมาตรา ๓๑ และไม่ประสงค์จะส่งเงินเข้ากองทุนตามมาตรา ๓๔ หน่วยงานของรัฐ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนั้นอาจให้สัมปทาน จัดสถานที่จำหน่ายสินค้าหรือบริการ จัดจ้างเหมาช่วงงาน ฝึกงาน หรือให้การช่วยเหลืออื่นใดแก่คนพิการหรือผู้ดูแลคนพิการแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

มาตรา ๓๖ เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้อายัดทรัพย์สินของนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการซึ่งไม่ส่งเงินที่จะต้องส่งตามมาตรา ๓๔

การมีคำสั่งให้อายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการนำเงินส่งเข้ากองทุนหรือส่งเงินที่ค้างจ่ายภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการอายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดลักษณะ หรือการจัดให้มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการในอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือบริการสาธารณะอื่น ให้คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

เจ้าของอาคาร สถานที่ ยานพาหนะ บริการขนส่ง หรือผู้ให้บริการสาธารณะอื่น ซึ่งได้จัดอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก หรือบริการตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการลดหย่อนภาษี หรือยกเว้นภาษีเป็นร้อยละของจำนวนเงินค่าใช้จ่ายตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๒ นายจ้างหรือเจ้าของสถานประกอบการที่จ้างคนพิการเข้าทำงานมากกว่าร้อยละ หกสิบของลูกจ้างในสถานประกอบการนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างเกินกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันในปีภาษีใด มีสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานมีอำนาจประกาศโฆษณาข้อมูลการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ต่อสาธารณะอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่รัฐหรือหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาให้สัมปทาน การส่งเสริมการลงทุน การประกาศเกียรติคุณ สินเชื่อ รางวัล เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิทธิประโยชน์อื่นใด แก่นายจ้างหรือสถานประกอบการใด ให้นำข้อมูลที่ได้ประกาศตามวรรคหนึ่งมาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๑๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๔๑ ให้ถือว่าบัตรประจำตัวคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นบัตรประจำตัวคนพิการตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๒ ให้โอนบรรดาทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ เงินงบประมาณ และรายได้ที่ประกอบเป็นกองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ไปเป็นของกองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ออนงบประมาณและบุคลากรของสำนักส่งเสริมและพิทักษ์คนพิการ สังกัดสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และผู้สูงอายุ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาไปเป็นของสำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ

มาตรา ๔๓ ในระหว่างที่ยังมิได้แต่งตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๔ ให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังคงใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวงนั้น

กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ พ.ศ. ๒๕๓๔ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สาระสำคัญและรายละเอียดเกี่ยวกับการสงเคราะห์และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน สมควรกำหนดแนวทางและปรับปรุงวิธีการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น และกำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์และความคุ้มครองคนพิการเพื่อให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุสภาพทางกายหรือสุขภาพ รวมทั้งให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ ตลอดจนให้รัฐต้องสงเคราะห์คนพิการให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ทัศนะจากสสพ. ต่อ พ.ร.บ. ฉบับใหม่

พ.ร.บ. ใหม่ฉบับนี้ โดยแก่นของสาระนั้นกล่าวได้ว่า “ดี” กว่า พ.ร.บ. ฉบับที่แล้ว และเป็นสัญลักษณ์ที่ดี โดยเฉพาะเรื่องของทัศนคติสังคมมีต่อคนพิการ หากพิจารณาจาก พ.ร.บ. แล้ว นับว่าเปิดกว้างมากขึ้น แม้ว่าในหลายลักษณะอักษรบางอย่างจะมีความไม่สมบูรณ์และผิดพลาดอยู่บ้างก็ตาม

สิ่งที่ควรพิจารณาไว้สักนิดก็คือ การได้มาของกฎหมายฉบับนี้ได้มาในรูปแบบใด ซึ่งต้องยอมรับกันว่าเป็นการได้มาอย่างรวดเร็วในปี ๒๕๕๐ ด้วยเงื่อนไขทางนิติศาสตร์และกระบวนการในเชิงเผด็จการ ซึ่งทำให้ आजได้มาเพียงตัวลายลักษณ์อักษรทางกฎหมาย แต่ยังคงขาดกระบวนการในสร้างความเข้าใจและวิธิตั้งต่อคนพิการเองและต่อสังคมวงกว้าง

อนึ่ง พ.ร.บ. อาจจะทำให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิของคนพิการมากขึ้นก็ตามแต่ กระนั้น ก็ยังคงเน้นประเด็นไปที่การเปลี่ยนเรื่องสิทธิ จากการให้สิทธิในรูปแบบทางการแพทย์ มาเป็นการให้สิทธิในเชิงสังคม แต่หากคนในสังคมโดยรวม ยังไม่รู้จักและไม่เข้าใจปัญหาเรื่องคนพิการและความพิการให้รอบด้านมากขึ้นกว่าที่เคยแล้ว ปัญหาเรื่องคนพิการก็จะยังวนเวียนอยู่ในวังวนเดิม เพียงแต่เปลี่ยนคนรับผิดชอบจากแวดวงสาธารณสุขมาเป็นแวดวงพัฒนาสังคมเท่านั้นเอง

หรือกระทั่งในแวดวงของคนพิการเอง ณ ปัจจุบัน ยังมีช่องว่างระหว่างองค์กรของคนพิการและคนพิการอยู่เยอะพอสมควร โครงสร้างทางอำนาจในการเข้าถึงสิทธิและทรัพยากรยังคงบทบาทไว้ที่สถาบันและองค์กรของคนพิการมากกว่าที่จะเปิดโอกาสให้คนพิการหรือคนที่ต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการได้รับสิทธิโดยตรงและทั่วถึง

สิ่งที่ควรพิจารณาและให้ความสำคัญต่อไปคือ

- ทำอย่างไรจึงจะเพิ่มพลังในเรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องสิทธิและโอกาส รวมถึงการต่อรองแย้งย้อนให้ลงลึกไปถึงรายบ้จเจก
- กระบวนการพิทักษ์สิทธิให้คนพิการนั้นจะมีใครรับผิดชอบโดยตรงและมีการตรวจสอบได้อย่างจริงจัง

๒ มี.ค. อย่าลืม
เข้าคูหา เลือกตั้ง ส.ว.

ความเคลื่อนไหว

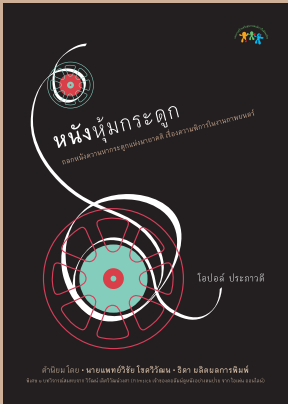
วันอังคารที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๑

เวลา ๑๗.๐๘ น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
เสด็จพระราชดำเนินโดยรถยนต์พระที่นั่ง จากอาคารชัยพัฒนา สวนจิตรลดา
พระราชวังดุสิต ไปในการพระราชทานเพลิงศพ พันโท ต่อบงษ์ กุลครรชิต
จ.ม ฦ เมรุวัดโสมนัสวิหาร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร

ขอคารวะศรีที่ธาตอวิญญานและอดมการณ์อันหาญกล้า
ของนักรู้เพื่อคนที่การมีเลื่อมคลาย

แนะนำหนังสือใหม่จาก สสพ.

ชื่อหนังสือ : หนังสือหุ้มกระดูก
ผู้เขียน : โอปอล์ ประภาวดี
จัดพิมพ์โดย : แผนงานสร้างเสริมสุขภาพ
คนพิการในสังคมไทย(สสพ.)
ประเภท : บทวิจารณ์ภาพยนตร์
ราคา : ๑๗๐ บาท
จำนวนหน้า : ๒๐๐ หน้า

หากไม่มีคนพิการอยู่ในบ้านหรือข้องเกี่ยวกับชีวิต

เรารู้จักคนพิการผ่านอะไรบ้าง?

ร้อยทั้งร้อย ก็จะได้รับรู้เรื่องราวของคนพิการผ่าน “สื่อ” ไม่ว่าจะเป็นหนังสือ โทรทัศน์ หรือ ภาพยนตร์ และสื่อเหล่านั้นได้สะท้อนภาพพิการออกมาอย่างไรในรูปแบบไหนเราเคยใคร่ครวญกัน อย่างจริงจังหรือไม่

ภาพยนตร์ที่เรารู้จัก ไม่ว่าจะเป็น ฟอเรสต์ กัมพ์ (จากเรื่อง Forrest Gump), แซม (จากเรื่อง i am sam) นางสมทรง(จากเรื่อง ไอ้พิ๊ก) ฯลฯ คนพิการและความพิการเหล่านั้น ถูก ภาพยนตร์ทำและสร้างอย่างไร ก็ย่อมสะท้อนทัศนคติและอุดมการณ์ที่สังคมมีต่อคนพิการเอียงนั้น

หนังสือ “หนังสือหุ้มกระดูก” ได้พาเราไปสำรวจภาพเสอนที่มีต่อคนพิการ จากภาพยนตร์ เป็นสำคัญ โดยสะท้อนให้เห็นว่า ภาพยนตร์ที่ได้รับรางวัล ภาพยนตร์ที่ได้คำชม ภาพยนตร์ที่ สร้างด้วยเจตนาอันดี ในอีกด้านหนึ่ง มันยังเผยให้เห็นการเหยียดหยาม กดทับ และผลิตซ้ำความ เชื่อที่ไม่ได้เกิดการสร้างสรรค์ หรือทำให้เกิดความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อชีวิตคนพิการ และ ความพิการเลย

กระนั้นก็ตามยังมีภาพยนตร์หลายๆเรื่อง ที่พยายาม สื่อ และ สร้าง ภาพที่สะท้อนถึง คนพิการและความพิการอย่างสร้างสรรค์ยิ่ง

.....
เฮ้อ! ตั้งแต่เรื่อง “คนพิการ” ตั้งแต่ “การวิจารณ์หนัง (ที่ส่วนใหญ่สะท้อนด้านลบ)” ฟังดูราวกับว่า หนังสือเล่มนี้อ่านแล้วชวนหดหู หรือเคร่งเครียด ซึ้งซึ้ง แต่ตรงกันข้าม เพราะผู้ เขียนถ่ายทอดเรื่องราวที่ชวนขมวดคิ้วเหล่านั้นด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ความคิดที่คมคาย อ่านเพลิน ตลอดทั้งเล่ม

รัฐสรรพคุณอย่างนี้แล้ว อัยารอริ รีไปหาอ่านโดยพลัน!

บรรยากาศงาน Disability Film Award 2008

ที่ ม.บูรพา วันที่ ๑๔ ก.พ. ๒๕๕๑

หนังสือ
+
ความพิการ
= ?

โครงการเวทีสังฆจร
และประกวดหนังสือหัวข้อ 'ความพิการ'

DISABILITY
FILM AWARD
2008

“คนพิการไม่ต้องการความสงสาร และไม่ใ้ด้ต้องการสิทธิพิเศษ”

นี่อาจเป็นดังคำทักที่คนทั่วไปท่องจำ จนคิดว่าเข้าใจผู้พิการและความพิการแล้วเป็นอย่างดี แต่...คุณเข้าใจผู้พิการจริงๆ ธิเปล่า? รู้ไหมว่า แล้วอะไรเล่าคือสิ่งที่ผู้พิการต้องการ?

ถ้าคุณมีคำถามนี้อยู่ในใจ ไม่ว่าจะคุณจะเป็นผู้พิการหรือเป็นคน

เราขอชวนคุณมาค้นหาคำตอบด้วยการใช้หนังสือเป็นสื่อ

ส่งโครงเรื่องหัวข้อ 'ความพิการ' ยาวไม่เกิน 1 หน้า A4 (ความยาวหนังสือไม่เกิน 15 นาที)

มาที่ พิพิธภัณฑ์ BIOSCOPE 410/118 ซ.ริชมัทภิเกษ 22 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กทม. 10310

ภายใน 30 มีนาคมนี้

5 เรื่องที่เข้ารอบสุดท้ายจะได้รับทุนสนับสนุนการผลิตเรื่องละ 50,000 บาท

ได้อบรมทักษะการทำหนังสือ มีทีมผู้เชี่ยวชาญคอยช่วยจนหนังสือเสร็จ

ได้จัดฉาย และชิงรางวัลรวมมูลค่าร่วม 200,000 บาท

เชิญร่วมฟังเสวนาเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเรื่องความพิการ ณ เวทีสังฆจรในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ
(ติดตามวันเวลาและสถานที่ได้ที่ www.bioscopemagazine.com)

COMING SOON

สอบถามเพิ่มเติม โทร. 0-2541-5318 หรือ activity@bioscopemagazine.com

BIOSCOPE

“ภาษามือเป็นภาษาแรกของพวกเขา
เป็นภาษาของพวกเขา
เป็นภาษาที่ช่วยให้เราเป็นมนุษย์ที่สื่อสารได้
...คนหูหนวกไม่ควรถูกปฏิเสธภาษาใดทั้งสิ้น
และภาษาทุกภาษาสามารถนำมาใช้ได้
โดยปราศจากการแบ่งแยกหรือปิดกั้นใดๆ
เพื่อการเข้าถึงชีวิต”

จาก “ความในใจของ” เอ็มมานูแอล ลาบอริ
สตรีหูหนวกชาวฝรั่งเศส ผู้เขียนเรื่อง “นางนวลในโลกเงียบ”

แผนงานสร้างเสริมสุขภาพคนพิการในสังคมไทย ดิكتพัฒนาวิชาการ
ชั้น ๒ ศูนย์สิรินธรเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพทางการแพทย์แห่งชาติ
ซอยบำราศนราดรุร ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๙๕๕๑ ๐๘๓๐,๐ ๒๙๕๕๑ ๐๗๓๕
เว็บไซต์ : www.pikarn.com

เรียน

“เพราะโลกนี้...

ประกอบขึ้นด้วยความหลากหลาย

โลกจึงมิได้จำเป็นต้องมีแต่มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ

แต่โลกที่หลากหลายควรประกอบด้วย

บุคคลที่มีศักดิ์และศรีทางจิตวิญญาณที่ทัดเทียมกัน เสมอภาคกัน

และศรัทธาในคุณค่าของกันและกัน

เพื่อที่จะเป็นสังคมที่ทั้งคนพิการและไม่พิการ

อาศัยอยู่ร่วมกันอย่างสานติสุข”

มูลนิธิพัฒนาคนพิการไทย

